

# *Pesma nad pesmama*

## GLAVA 1.

1:2 Da me hoće poljubiti poljupcem usta svojih! Jer je tvoja ljubav bolja od vina.

1:3 Mirisom su tvoja ulja prekrasna; ime ti je ulje razlito; zato te ljube devojke.

1:4 Vuci me, za tobom ćemo trčati; uvede me car u ložnicu svoju; radovaćemo se i veselićemo se tobom, spominjaćemo ljubav tvoju više nego vino; pravi ljube te.

1:5 Crna sam, ali sam lepa, kćeri jerusalimske, kao šatori kidarski, kao zavesi Solomunovi.

1:6 Ne gledajte me što sam crna, jer me je sunce opalilo; sinovi matere moje rasrdivši se na me postaviše me da čuvam vinograde, i ne čuvah svog vinograda, koji ja imam.

1:7 Kaži mi ti, kog ljubi duša moja, gde paseš, gde planduješ. Jer zašto bih lutala među stadima drugova tvojih.

1:8 Ako ne znaš, najlepša između žena, pođi tragom za stadom, i pasi jariće svoje pokraj stanova pastirskih.

1:9 Ti si mi, draga moja, kao konji u kolima Faraonovim.

1:10 Obrazi su tvoji okićeni grivnama, i grlo tvoje nizovima.

1:11 Načinićemo ti zlatne grivne sa šarama srebrnim.

1:12 Dok je car za stolom, nard moj pušta svoj miris.

1:13 Dragi mi je moj kita smirne, koja među dojkama mojim počiva.

1:14 Dragi mi je moj grozd kiproz iz vinograda engadskih.

1:15 Lepa ti si, draga moja, lepa ti si! Oči su ti kao u golubice.

1:16 Lep ti si, dragi moj, i ljubak! I postelja naša zeleni se.

1:17 Grede su nam u kućama kedrove, daske su nam jelove.

## GLAVA 2.

2:1 Ja sam ruža saronka, ljiljan u dolu.

2:2 Šta je ljiljan među trnjem, to je draga moja među devojkama.

2:3 Šta je jabuka među drvetima šumskim, to je dragi moj među momcima; želeh hlad njen, i sedoh, i rod je njen sladak grlu mom.

2:4 Uvede me u kuću gde je gozba, a zastava mu je ljubav k meni.

2:5 Potkrepite me žbanovima, pridržite me jabukama, jer sam bolna od ljubavi.

2:6 Leva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli.

2:7 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja.

2:8 Glas dragog mog; evo ga, ide skačući preko gora, poskakujući preko humova.

2:9 Dragi je moj kao srna ili kao jelenče; evo ga, stoji iza našeg zida, gleda kroz prozor, viri kroz rešetku.

2:10 Progovori dragi moj i reče mi: Ustani, draga moja, lepotice moja, i hodi.

2:11 Jer gle, zima prođe, minuše daždi, otidoše.

2:12 Cveće se vidi po zemlji, dođe vreme peva nju, i glas grličin čuje se u našoj zemlji.

2:13 Smokva je pustila zametke svoje, i loza vinova ucvala miriše. Ustani, draga moja, lepotice moja, i hodi.

2:14 Golubice moja u raselinama kamenim, u zaklonu vrletnom! Daj da vidim lice tvoje, daj da čujem glas tvoj; jer je glas tvoj sladak i lice tvoje krasno.

2:15 Pohvatajte nam lisice, male lisice, što kvare vinograde, jer naši vinogradi cvatu.

2:16 Moj je dragi moj, i ja sam njegova, on pase među ljiljanima.

2:17 Dok zahladi dan i senke otidu, vrati se, budi kao srna, dragi moj, ili kao jelenče po gorama razdeljenim.

### GLAVA 3.

3:1 Na postelji svojoj noću tražih onog koga ljubi duša moja, tražih ga, ali ga ne nađoh.

3:2 Sada ću ustati, pa idem po gradu, po trgovima i po ulicama tražiću onog koga ljubi duša moja. Tražih ga, ali ga ne nađoh.

3:3 Nađoše me stražari, koji obilaze po gradu. Videste li onog koga ljubi duša moja.

3:4 Malo ih zaminuh, i nađoh onog koga ljubi duša moja; i uhvatih ga, i neću ga pustiti dokle ga ne odvedem u kuću matere svoje i u ložnicu roditeljke svoje.

3:5 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja.

3:6 Ko je ona što ide gore iz pustinje kao stupovi od dima, potkađena smirnom i tamjanom i svakojakim praškom apotekarskim.

3:7 Gle, odar Solomunov, a oko njega šezdeset junaka između junaka Izrailjevih:

3:8 Svi imaju mačeve, vešti su boju, u svakog je mač o bedru radi straha noćnog.

3:9 Odar je načinio sebi car Solomun od drveta livanskog;

3:10 Stupce mu je načinio od srebra, uzglavlje od zlata, nebo od skerleta, a iznutra nastrt ljubavlju za kćeri jerusalimske.

3:11 Izidite, kćeri sionske, i gledajte cara Solomuna pod vencem kojim ga mati njegova okiti na dan svadbe njegove i na dan veselja srca njegovog.

#### GLAVA 4.

4:1 Lepa ti si, draga moja, lepa ti si, oči su ti kao u golubice između vitica tvojih; kosa ti je kao stado koza koje se vide na gori Galadu;

4:2 Zubi su ti kao stado ovaca jednakih, kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne, a nijedne nema jalove.

4:3 Usne su ti kao konac skerleta, a govor ti je ljubak; kao kriška šipka jagodice su tvoje između vitica tvojih;

4:4 Vrat ti je kao kula Davidova sazidana za oružje, gde vise hiljadama štitovi i svakojako oružje junačko;

4:5 Dve su ti dojke kao dva laneta blizanca, koji pasu među ljiljanima.

4:6 Dok dan zahladi i senke otidu, ići ću ka gori smirnovoj i ka humu tamjanovom.

4:7 Sva si lepa draga moja, i nema nedostataka na tebi.

4:8 Hodi sa mnom s Livana, nevesto, hodi sa mnom s Livana, da gledaš s vrha amanskog, s vrha senirskog i ermonskog, iz pećina lavovskih, s gora risovskih.

4:9 Otela si mi srce, sestro moja nevesto, otela si mi srce jednim okom svojim i jednim lančićem s grla svog.

4:10 Lepa li je ljubav tvoja, sestro moja nevesto, bolja je od vina ljubav tvoja, i miris ulja tvojih od svih mirisnih stvari.

4:11 S usana tvojih kaplje saće, nevesto, pod jezikom ti je med i mleko, i miris je haljina tvojih kao miris livanski.

4:12 Ti si kao vrt zatvoren, sestro moja nevesto, izvor zatvoren, studenac zapečaćen.

4:13 Bilje je tvoje voćnjak od šipaka s voćem krasnim, od kipra i narda.

4:14 Od narda i šafrana, od iđirota i cimeta sa svakojakim drvljem za kad, od smirne i aloja i sa svakim prekrasnim mirisima.

4:15 Izvore vrtovima, studenče vode žive i koja teče s Livana!

4:16 Ustani severe, i hodi juže, i duni po vrtu mom da kaplju mirisi njegovi; neka dođe dragi moj u vrt svoj, i jede krasno voće svoje.

## GLAVA 5.

5:1 Pođoh u vrt svoj, sestro moja nevesto, berem smirnu svoju i mirise svoje, jedem saće svoje i med svoj, pijem vino svoje i mleko svoje; jedite, prijatelji, pijte, i opijte se, mili moji!

5:2 Ja spavam, a srce je moje budno; eto glasa dragog mog, koji kuca: Otвори mi, sestro moja, draga moja, golubice moja, bezazlena moja; jer je glava moja puna rose i kosa moja noćnih kapi.

5:3 Svukla sam haljinu svoju, kako ću je obući. Oprala sam noge svoje, kako ću ih kaljati.

5:4 Dragi moj promoli ruku svoju kroz rupu, a šta je u meni ustrepta od njega.

5:5 Ja ustah da otvorim dragom svom, a s ruku mojih prokapa smirna, i niz prste moje poteče smirna na držak od brave.

5:6 Otvorih dragom svom, ali dragog mog ne beše, otide. Bijah izvan sebe kad on progovori. Tražih ga, ali ga ne nađoh; vikah ga, ali mi se ne odazva.

5:7 Nađoše me stražari, koji obilaze po gradu, biše me, raniše me, uzeše preves moj s mene stražari po zidovima.

5:8 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, ako nađete dragog mog, šta ćete mu kazati. Da sam bolna od ljubavi.

5:9 Šta je tvoj dragi bolji od drugih dragih, o najlepša među ženama. Šta je tvoj dragi bolji od drugih dragih, te nas tako zaklinješ.

5:10 Dragi je moj beo i rumen, zastavnik između deset hiljada;

5:11 Glava mu je najbolje zlato, kosa mu je kudrava, crna kao gavran;

5:12 Oči su mu kao u goluba na potocima vodenim, mlekom umivene, i stoje u obilju;

5:13 Obrazi su mu kao lehe mirisnog bilja, kao cveće mirisno; usne su mu kao ljiljan, s njih kaplje smirna žitka;

5:14 Na rukama su mu zlatni prsteni, na kojima su ukovani virili; trbuh mu je kao svetla slonova kost obložena safirima.

5:15 Gnjati su mu kao stupovi od mramora, uglavljeni na zlatnom podnožju; stas mu je Livan, krasan kao kedri.

5:16 Usta su mu slatka i sav je ljubak. Takav je moj dragi, takav je moj mili, kćeri jerusalimske.

5:17 Kuda otide dragi tvoj, najlepša među ženama. Kuda zamaće dragi tvoj, da ga tražimo s tobom.

## GLAVA 6.

6:1 Dragi moj siđe u vrt svoj, k lehamo mirisnog bilja, da pase po vrtovima i da bere ljiljane.

6:2 Ja sam dragog svog, i moj je dragi moj, koji pase među ljiljanima.

6:3 Lepa si, draga moja, kao Tersa, krasna si kao Jerusolim, strašna kao vojska sa zastavama.

6:4 Odvrati oči svoje od mene, jer me raspaljuju. Kosa ti je kao stado koza koje se vide na Galadu.

6:5 Zubi su ti kao stado ovaca kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne, a nijedne nema jalove.

6:6 Jagodice su tvoje između vitica tvojih kao kriška šipka.

6:7 Šezdeset ima carica i osamdeset inoča, i devojaka bez broja;

6:8 Ali je jedna golubica moja, bezazlena moja, jedinica u matere svoje, izabrana u roditeljke svoje. Videše je devojke i nazvaše je blaženom; i carice i inoče hvališe je.

6:9 Ko je ona što se vidi kao zora, lepa kao mesec, čista kao sunce, strašna kao vojska sa zastavama.

6:10 Siđoh u orašje da vidim voće u dolu, da vidim cvate li vinova loza, pupe li šipci.

6:11 Ne doznah ništa, a duša me moja posadi na kola Aminadavova.

6:12 Vрати se, vrati se Sulamko, vrati se, vrati se, da te gledamo. Šta ćete gledati na Sulamci. Kao ćete vojničke.

## GLAVA 7.

7:1 Kako su lepe noge tvoje u obući, kćeri kneževska; sastavci su bedara tvojih kao grivne, delo ruku umetničkih.

7:2 Pupak ti je kao čaša okrugla, koji nije nikad bez pića; trbuh ti je kao stog pšenice ograđen ljiljanima;

7:3 Dve dojke tvoje kao dva blizanca srnčeta;

7:4 Vrat ti je kao kula od slonove kosti; oči su ti kao jezera u Esevonu na vratima vatravimskim; nos ti je kao kula livanska koja gleda prema Damasku;

7:5 Glava je tvoja na tebi kao Karmil, i kosa na glavi tvojoj kao carska porfira u bore nabrana.

7:6 Kako si lepa i kako si ljupka, o ljubavi u milinama!

7:7 Uzrast ti je kao palma, i dojke kao grozdovi.

7:8 Rekoh: Popeću se na palmu, dohvatiću grane njene; i biće dojke tvoje kao grozdovi na vinovoj lozi, i miris nosa tvog kao jabuke;

7:9 I grlo tvoje kao dobro vino, koje ide pravo dragom mom i čini da govore usne onih koji spavaju.

7:10 Ja sam dragog svog, i njega je želja za mnom.

7:11 Hodi, dragi moj, da idemo u polje, da noćujemo u selima.

7:12 Ranićemo u vinograde da vidimo cvate li vinova loza, zameće li se grožđe, cvatu li šipci; onde ću ti dati ljubav svoju.

7:13 Mandragore puštaju miris, i na vratima je našim svakojako krasno voće, novo i staro, koje za te dohranih, dragi moj.

## GLAVA 8.

8:1 O da bi mi brat bio, da bi sao sise matere moje! Našavši te na polju poljubila bih te, i ne bih bila prekorna.

8:2 Povala bih te i dovela bih te u kuću matere svoje; ti bi me učio, a ja bih te pojila vinom mirisavim, sokom od šipaka.

8:3 Leva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli.

8:4 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dokle joj ne bude volja.

8:5 Ko je ona što ide gore od pustinje naslanjajući se na dragog svog. Pod jabukom probudih te, gde te rodi mati tvoja, gde te rodi roditeljka tvoja.

8:6 Metni me kao pečat na srce svoje, kao pečat na mišicu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; žar je njen kao žar ognjen, plamen Božji.

8:7 Mnoga voda ne može ugasiti ljubavi, niti je reke potopiti. Da ko daje sve imanje doma svog za tu ljubav, osramotio bi se.

8:8 Imamo sestru malenu, koja još nema dojaka. Šta ćemo činiti sa sestrom svojom kad bude reč o njoj.

8:9 Ako je zid, zagradićemo na njemu dvor od srebra; ako li vrata, utvrdićemo ih daskama kedrovim.

8:10 Ja sam zid i dojke su moje kao kule. Tada postah u očima njegovim kao ona koja nađe mir.

8:11 Vinograd imaše Solomun u Valamonu; dade vinograd čuvarima da svaki donosi za rod njegov po hiljadu srebrnika.

8:12 Moj vinograd koji ja imam, preda mnom je. Neka tebi, Solomune, hiljada, i dve stotine onima koji čuvaju rod njegov.

8:13 Koja nastavaš u vrtovima! Drugovi slušaju glas tvoj, daj mi da ga čujem.

8:14 Brže, dragi moj! I budi kao srna ili kao jelenče na gorama mirisnim.